

Μητρ. Πειραιώς: Η ιστορική αλήθεια και η παραχάραξη της ιστορίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Γράφει ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Διακόσια χρόνια από την Έθνεγερσία-Η ιστορική αλήθεια και η παραχάραξή της.

Η συμπλήρωση 200 χρόνων από της Έθνεγερσίας του 1821 μάς φέρει αντιμέτωπους με την ιστορία όχι ασφαλώς ως διανοητική επεξεργασία και προσέγγιση με ιδεολογικό πρόσημο μιᾶς έμπαθοῦς ίντελιγκέντσιας πού ρίχνει τά πάρθια βέλη της κατά της ιστορικής αλήθειας καί έπιδιώκει νά συσκοτίσει καί νά διαστρέψει τήν πραγματικότητα αλλά ως αλήθεια τῶν πραγμάτων. Δυστυχῶς γνωστοί ιδεολογικοί χῶροι δέν διστάζουν νά παρασιωπήσουν τήν ιστορική πραγματικότητα καί νά θυσιάσουν τήν ιστορική αλήθεια στό βωμό τῶν ιδεοληψιῶν τους.

Τό πρῶτο θέμα πού τίθεται εἶναι τά αἷτια καί οἱ σκοποί της Έθνεγερσίας καί ὑψώνονται ως δῆθεν έφαλτήρια γιά τόν ξεσηκωμό του δούλου Γένους ή Γαλλική

Έπαναστάσεις πού ξγινε γιά τήν θεραπεία τοῦ μίσους, πού γκρέμισε τήν ἀπολυταρχία τῶν Βουρβόνων καί ἐνθρόνισε τήν τρομοκρατία τῆς γκιλοτίνας καί τόν ἡμιπαράφρονα Ναπολέοντα Βοναπάρτη, πού αἱματοκύλισε τήν Εὐρώπη καί πού εἶχε ὡς τελική πρᾶξη τήν παλλινόρθωση τῶν Βουρβόνων καί ἡ διακήρυξις τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας πού ξγινε κάτω ἀπό τήν ἀσέκωτη φορολογία τοῦ Ἀγγλοῦ βασιλέως στούς ἐποίκους τῆς Βορειοαμερικανικῆς Ἠπείρου. Ὑψώνουν τό πρόταγμα τοῦ Γαλλικοῦ «Διαφωτισμοῦ» γιά νά ἀπομειώσουν τήν ἱστορική ἀλήθεια τήν συνυφασμένη μέ τήν ἰδιοπροσωπία καί τήν ταυτότητα τοῦ Γένους πού ζωογονεῖτο καί τροφοδοτεῖτο στά τέσσερα μαῦρα ἐκατόχρονα τῆς δουλείας ἀπό τήν πίστη στή διαχρονία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τά ἱστορικά γεγονότα ἀπό τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως διαψεύδουν ὅλη αὐτή τήν θολοκουλτούρα γιατί καταδεικνύουν ὅτι οἱ Ἕλληνες, οἱ εἰς Χριστόν πιστεύοντες Ὁρθόδοξα, ὅπως διεκήρυξε τό πρῶτο Σύνταγμα τῆς Ἐπαναστάσεως δέν περίμεναν νά δοῦν τούς Ἀμερικανούς νά ἐπαναστατοῦν γιά τήν φορολογία τοῦ τσαγιοῦ ἐναντίον τῶν Ἀγγλων, οὔτε τόν Ροβεσπιέρο νά ἀνεβάζει στήν γκιλοτίνα τούς συμπατριῶτες του γιά νά «ἐμπνευσθοῦν». Ἀπό τό 1453 ἕως τό 1808 ὑπῆρξαν συνεχεῖς ἐξεγέρσεις, στάσεις καί ἐπαναστάσεις ἐναντίον τοῦ Ὄθωμανικοῦ ζυγοῦ πού ἀναντίρρητα κονιορτοποιοῦν τίς ἱστορικές ἀνακρίβειες τῶν δῆθεν διαφωτιστῶν καί ἀναδομητῶν τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας. Ἕνας πίνακας πού συντρίβει ὅλο τό ἰδεολόγημα τοῦ λεγομένου Εὐρωπαϊκοῦ «Διαφωτισμοῦ», ὡς δῆθεν ἐφαλτηρίου τῆς Ἐθνεγερεσίας παρατίθεται:

1457 – 1472: Ἐξέγερση στή Μάνη ἀπό τόν Βησσαρίωνα

1466, Αὐγουστός: Ἐξέγερση στήν Πάτρα ὑπό τόν Μητροπολίτη Πατρῶν Νεόφυτο.

1479 – 1481: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τόν Κροκόδειλο Κλαδᾶ στή Μάνη καί Θεόδωρο Μπούα στό Ἄργος, καθώς καί στή Μακεδονία.

1492 – 1496: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Δυρραχίου, Ἀνδρέα Παλαιολόγο καί τόν Κωνσταντῖνο Ἀριανήτη στήν Ἡπειρο καί Θεσσαλία.

1501: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα Ἑλλήνων κατά Τούρκων.

1503: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τόν Μᾶρκο Μουσοῦρο.

1525: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα Ἑλλήνων κατά Τούρκων ἀπό τόν Ἰάννο Λάσκαρη.

1531: Ανακάλυψη τῆς ἐπαναστατικῆς ἀπόπειρας στή Ρόδο καί σφαγή τοῦ Μητροπολίτη Εὐθυμίου καί ἄλλων.

Ἐπανάσταση στήν Πάτρα μέ τή βοήθεια τοῦ Ἰσπανικοῦ στόλου ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Ἀνδρέα Ντόρια.

1565: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα στήν Ἥπειρο.

1571: Μετά τή ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου (7 Ὀκτ.), οἱ Ἕλληνες σέ πολλά μέρη ἔλαβαν θάρρος καί ἔκαναν ἐξεγέρσεις μέ τήν ὑποκίνηση καί τῶν δυτικῶν δυνάμεων. Οἱ δυτικοί ὅμως δέν πρόσφεραν οὐσιαστική βοήθεια καί οἱ ἐξεγέρσεις κατανικήθηκαν σέ λίγους μῆνες. Ἐξεγέρσεις ἔγιναν καί στήν Ἥπειρο, τή Μακεδονία (Χαλκιδική, Σέρρες, Θεσσαλονίκη, Ἀχρίδα, Μπλάτσι, Κατράνιτσα) καί στή νοτιοδυτική Πελοπόννησο ἀπό τοὺς Μελισσηνοὺς (: ὁ Μακάριος μητροπολίτης Μονεμβασίας καί ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος). Ἀκολούθησαν σφαγές στήν Παρνασσίδα, Μακεδονία, Πελοπόννησο, τὸν Ἄθω καί στὰ νησιά. Ἐπανάσταση ἔγινε καί στήν Πάτρα ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ Α΄ καί προκρίτων.

1583: Ἐξέγερση Βόνιτσας-Ξηρομέρου στήν Ἥπειρο, Αἰτωλία, Ἀκαρνανία ἀπὸ τοὺς Θεόδωρο Μπούα – Γρίβα, Πούλιο Δράκο, Μαλάμο.

1596: Ἐξέγερση στή Χειμάρρα μέ συμμετοχή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Ἀθανάσιου.

1600: Ἐξέγερση τοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης καί Τρίκκης Διονύσιου τοῦ Φιλοσόφου ὁ ὁποῖος ἐξεδάρη ζῶν καί ἀνασκολοπισμός τοῦ Μητροπολίτη Φαναρίου Ἀγίου Σεραφεῖμ.

1609: Ἑλληνική Ἐπαναστατική ἀπόπειρα στήν Κύπρο καί τή Μάνη.

Ἐξέγερση τῆς Μεσσηνίας, Λακωνίας καί Ἀρκαδίας μέ τή βοήθεια τοῦ Ἑνετικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν Μοροζίνη. Στό δεύτερο ἥμισυ τοῦ Μαρτίου καταλαμβάνεται γιὰ λίγο ἡ Καλαμάτα.

1659 – 1667: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα στή Μάνη.

1684 – 1688: Ἐκτος Βενετοτουρκικός πόλεμος καί κατάληψη Αἰτωλοακαρνανίας, Πελοποννήσου καί Ἀθηνῶν μέ ἀρχηγό τὸν Φραντζέσκο Μοροζίνι. Στίς ἐχθροπραξίες συμμετεῖχαν Ἕλληνες ὀπλαρχηγοί, μέ κυριότερο τὸν Μεϊντάνη στήν Ἀνατολική Στερά, Θεσσαλία καί Δυτική Μακεδονία.

1696 – 1699: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπὸ τὸν Γερακάρη καί ἄλλους .

1705: Έξέγερση τῆς Ἡμαθίας ὑπὸ τὸν ἄρματωλὸ Ζήση Καραδῆμο.

1716: Ἑλληνικὴ ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα στὴ Μακεδονία (Κοζάνη, Βόιο, Ἑορδαία, Κιλκίς κ.ἄ.) ὑπὸ τὸν Μητροπολίτη Ζωσιμᾶ Ρούση.

1717: Ἑλληνικὴ ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα στὴν Ἀκαρνανία ἀπὸ τὸν Τσεκούρα.

1749: Ἑλληνικὴ ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα στὴ Μακεδονία καὶ τίς Βόρειες Σποράδες.

1766 – 1770: Ὀρλωφικά ἀπὸ τοὺς Γ. Παπάζωλη, Π. Μπενάκη, Α. Ψαρό, Ν. Φορτούνη, Σπ. καὶ Ι. Μεταξᾶ, Χρ. Γρίβα, Στ. Γεροδῆμο, Σουσμάνη, Κομνά Τράκα, Μητρομάρα, τοὺς Νοταράδες, Γ. Ζιάκα, Ἄκ. Χατζημάτη καὶ Ι. Φλῶρο.

1770 – 1771: Ἑλληνικὴ ἐξέγερση στὰ Σφακιά τῆς Κρήτης ὑπὸ τὸν Δασκαλογιάννη.

1788 – 1792: Ἑλληνικὴ ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα ἀπὸ τοὺς Λάμπρο Κατσώνη καὶ Ἀνδρέα Ἀνδροῦτσο μέ ταυτόχρονη ἐξέγερση σέ Βορειοδυτικὴ Μακεδονία (περιοχές Κορεστίων, Περιστερίου, Μοριχόβου).

1806 – 1807: Ἑλληνικὴ ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα ἀπὸ τοὺς Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, Νικοτσάρα, τοὺς Λαζαίους, Γεώργιο Τζαχίλα, Βασίλειο Ρομφή καὶ τὸν Νικόλα Τσάμη.

1808: Ἑλληνικὴ ἐπαναστατικὴ ἀπόπειρα ἀπὸ τοὺς πάπα-Εὐθύμιο Βλαχάβα, Θεόδωρο Βλαχάβα καὶ Δημήτριο Βλάχο, Νικοτσάρα, καὶ τοὺς Λαζαίους.

Ὅλες αὐτές οἱ ἐπαναστατικὲς κινήσεις κατεπνίγησαν στό αἷμα καὶ βέβαια κονιορτοποιοῦν ἱστορικὰ τό μύθευμα τῶν ἀναθεωρητῶν τῆς ἱστορίας. Ὡστόσο ἡ ἱστορικὴ πραγματικότης τῆς δημιουργίας τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους διὰ νὰ εἴμεθα τίμιοι μέ τὴν ἀλήθεια, ὀφείλεται στὴν οὐσιωδεστάτη συμβολὴ τῶν ξένων δυνάμεων καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ρωσσίας. Ἡ διχόνοια πού τόσο δυναμικά ὁ Διονύσιος Σολωμός τὴν περιέγραψε ὁδήγησε τὸν ἐπικό ἀγῶνα τοῦ Γένους στὴν καταστροφὴ. Ὁ Τουρκοαἰγύπτιος Ἱμπραήμ Πασᾶς εἶχε οὐσιαστικά καταπνίξει τὴν Ἐπανάσταση καὶ σχεδίαζε τὴν δημογραφικὴ ἀλλοίωση τῆς Πατρίδας μέ τὴν μετοίκηση φελλάχων καὶ τὸν ἐξανδραποδισμό στὰ σκλαβοπάζαρα τῆς Ἀνατολῆς τῶν ἐναπομεινάντων Ἑλλήνων. Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Maison τὸ 1828 στὴν Ἑλλάδα, συνέτριψε τὸν Τουρκοαἰγυπτιακὸ Στόλο καὶ Στρατό τοῦ Ἱμπραήμ καὶ θεμελίωσε τὴν ἀρχὴ τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ὅμως παρὰ τίς ἥττες τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Σουλτάνος Μαχμούτ Β΄ δέν ἀποδέχετο τὴν Ἑλληνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ μόνον ὅταν ὁ Τσάρος Νικόλαος ἐπὶ

κεφαλῆς Ρωσικῆς στρατιᾶς διέσχισε τὸν Δούναβη καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1829 τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα ἔφτασαν 70 χιλμ. ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη ὁ Σουλτάνος πανικόβλητος ὑπέγραψε τὴν συνθήκη τῆς Ἀνδριανουπόλεως στίς 14/9/1829 μέ τὴν ὁποία ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος. Μέ τὴν συνθήκη τοῦ Λονδίνου πού ἐπακολούθησε στίς 3/2/1830 οἱ τρεῖς προστάτιδες δυνάμεις Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ρωσσία ἀνεγνώρισαν τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Αὐτὰ μαρτυρεῖ ἡ ἀναντίρρητη ἱστορική πραγματικότητα. Κάθε τί «ἄλλο» εἶναι ἀπλῶς ἰδεοληψία.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Πειραιῶς